

Reactie Nationale Politie

De visie van de politie is dat betrokkenen in een zedenzaak recht hebben op een vlotte en professionele behandeling, op de juiste aandacht en op duidelijkheid. We vinden het belangrijk dat slachtoffers laagdrempelig bij de politie terecht kunnen, goede informatie krijgen en dat we goed aansluiten bij de behoeften van slachtoffers. Het palet aan opvolging bestaat uit meerdere kleuren. Zo is aangifte doen gevolgd door strafrechtelijke opvolging er één.

Sommige slachtoffers zijn echter beter, of ook, geholpen bij andere vormen van opvolging. Denk bijvoorbeeld aan (snelle) psychosociale hulp, praktische begeleiding, juridische ondersteuning, een straatverbod, schadevergoeding, herstellbemiddeling, mediation etc.

Onze wens voor de toekomst is dat er in samenwerking met ketenpartners (o.a. Centrum Seksueel Geweld en Slachtofferhulp) één plek komt, voor alle slachtoffers van seksueel geweld, waar “op maat” alle soorten hulp of een ander passend (strafrechtelijk) traject wordt aangeboden. Bottom line is en blijft dat een slachtoffer laagdrempelig aangifte moet kunnen doen en dat dat een vrije keuze is.

Reactie op doorlooptijden

De politie streeft ernaar om in zedenzaken het dossier in 80% van de zaken uiterlijk binnen 6 maanden na aangifte naar het OM in te sturen. Deze doorlooptijd is door de politie en het OM opgesteld (ketennorm) en hierin wordt door de politie en het OM nauw samengewerkt. Politie en OM werken hard aan het verminderen van de voorraad en het verkorten van de doorlooptijden. Op dit moment zijn in totaal 820 aangiftes langer dan een half jaar in behandeling. In totaal zijn landelijk zo'n 3.350 onderzoeksdossiers in behandeling. De langere doorlooptijden herkennen we dus.

We kunnen veel zedenzaken tegelijk behandelen, maar de laatste jaren is de werkvoorraad toegenomen. De aanpak van zedenzaken is complexer en arbeidsintensiever geworden, met name doordat er meer digitale onderzoeksmogelijkheden zijn. En tegelijkertijd zijn de benodigde gespecialiseerde zedenrechercheurs (door verschillende oorzaken) niet altijd beschikbaar. Op sommige plekken is bijvoorbeeld sprake van een groot verloop, kunnen vacatures soms moeilijk gevuld worden of is sprake van ziekteverzuim.

Wat doen we

Inmiddels zijn vanuit de Motie Klaver 35 FTE extra voor zeden aangesteld. Het streven is om eind 2023 alle 90 FTE's die we kunnen aanstellen op basis van de Motie Klaver ingevuld te hebben maar dat is uiteraard afhankelijk van de werving en selectieprocedures: er moet genoeg animo zijn voor deze zware functie en mensen moet ook geschikt zijn. Hoewel we nog niet op sterkte zijn én de recent aangestelde zedenrechercheurs nog in opleiding zitten, werken we hard aan het inlopen van de achterstanden. We organiseren op dit moment bijstand waar nodig, bijvoorbeeld van de KMAR, maar ook andere rechercheurs springen bij en zelfs vrijwilligers. We proberen de selectieprocedures te versnellen. De opleiding tot zedenrechercheur is recent verkort en sluit bovendien beter bij de opleidingsbehoefte van de zedenrechercheur aan. Tevens zijn er 3 extra zedendocenten bij de Politieacademie aangesteld, zodat er meer opleidingsplaatsen beschikbaar zijn.

Bovendien zijn we gestart met een verbeterplan bejegening en doorlooptijden, waarin naast het op orde krijgen van de capaciteit wordt geïnvesteerd in efficiënter werken en een betere aansluiting bij de behoeften van de slachtoffers. Concrete aanpassingen worden nu doorgevoerd. Dat gaat o.a. over efficiëntere manier van informeren van slachtoffers, d.m.v. een kort informatief gesprek, of door het direct opnemen van de aangifte. Ook proberen we samen met het OM sneller duidelijkheid te kunnen geven over het vervolgtraject, óók en misschien wel juist, als door gebrek aan bewijs geen vervolging kan worden ingesteld. Verder kijken we kritisch waar meer solo kan worden gewerkt waar nu nog standaard met 2 zedenrechercheurs wordt gewerkt.

We kijken niet alleen naar de strafrechtelijke mogelijkheden van opvolging, maar ook naar andere maatregelen die aansluiten bij de behoeften van slachtoffers, of effectiever zijn met het oog op recidive. In zaken waarin het strafrecht niet mogelijk of wenselijk is, kan bijvoorbeeld herstelbemiddeling worden ingezet. Door de concrete aanpassingen proberen we ons werk weer behapbaar te maken. Dat is in het belang van slachtoffers, maar ook in het belang van de beschuldigen en van onze zedenrechercheurs.

De eerste resultaten hiervan lijken nu zichtbaar te worden. In het merendeel van de teams is een afname van 'oudere' zaken te zien, en is de werkvoorraad redelijk behapbaar. Het grootste gedeelte van de aangiftes die langer dan een half jaar in behandeling zijn, liggen in Midden NL en daar is onlangs een bijstandsteam van 24 rechercheurs van start is gegaan.

Reactie op kritiek rondom slachtofferbejegening

De Inspectie van Justitie en Veiligheid concludeert in 2020 dat slachtoffers van zedendelicten over het algemeen positief zijn over het contact met de zedenpolitie. Volgens de Inspectie voeren zedenrechercheurs hun werk met de juiste intenties uit. Bevestiging daarvan vinden we ook terug in onderzoeken. Het WODC concludeert in 2017 dat slachtoffers van zedendelicten positief zijn over de ervaring van de ondersteuning door de politie, en specifiek over de hoofdaspecten bejegening, veiligheid, schadeherstel, informatie, intake en opsporing.

We herkennen de conclusies en de verbeterpunten uit het rapport van de Inspectie met name op het punt van het Informatieve gesprek. Slachtoffers voelen zich soms gestuurd om geen aangifte te doen. Dat helemaal voorkomen is erg ingewikkeld: onze kerntaak is opsporing, dus we moeten kritisch zijn, maar we moeten slachtoffers ook goed opvangen en goed informeren. Tegelijkertijd moeten we eerlijk zijn over hoe een opsporingsonderzoek er uit kan zien, maar niet ontmoedigen. En toch is het mogelijk dat goed te doen. Met een nieuwe werkwijze en met vakontwikkeling wordt flink aan verbetering gewerkt.